Anul al 55-lea 14 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 14 Pagini Nr. 32 Miercuri 2 Februarie 1938
P IIII
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

O problemă de rezolvat

Atât din punctul de vedere economic, cât şi din punctul de vedere social-naţional, s'a simţit mai de mult nevoia îndrumării tineretului românesc spre comerţ, meserii şi industrii. Se resimte lipsa lucrătorilor calificaţi în întreprinderile industriale ca şi a comercianţilor şi meseriaşilor români, în oraşe şi târguri.

Intr'o comunicare făcută asociaţiei culturale „Astra", în legătură cu românizarea oraşelor din zona frontierei de Vest, se spune :

„In oraşe, ne lipseşte clasa mijlocie a industriaşilor şi comercianţilor. Muncitorii intelectuali, oficianţii, de multe ori se schimbă, după capriciul celor ce fac politică şi vor să-şi păstreze partizanii. Sunt aceste elemente flotante. Crearea unei clase mijlocii ar trebui să fie între primele preocupări ale guvernanţilor noştri".

Se mai propune apoi şi „îndrumarea spre meserii şi industrie a elementului românesc, ca Românul să ajungă la izvoarele de câştig sigur"...

Cu toate că până acum câteva decenii, atât în vechiul regat, cât şi în Transilvania, am avut bresle de meseriaşi români, bine organizate şi care au adus reale servicii economiei naţionale, acestea au dispărut, fără să fie înlocuite cu altceva.

Reînvierea breslelor este necesară, căci prin ele se vor dezvolta meseriile şi o parte din tineretul român va găsi un mijloc de a-şi pune în valoare munca şi aptitudinile profesionale. Pentru formarea lucrătorilor calificaţi în industrii e nevoe nu numai de şcoli speciale, dar şi de o îndrumare a tineretului, ca şi de anumite iniţiative luate de instituţiile noastre culturale.

In legătură cu această importantă chestiune vom reaminti ce s'a făcut în Franţa, în ajunul izbucnirii revoluţiei dela sfârşitul secolului al XVIII-lea, când s'a constatat absenţa elementului naţional în meserii şi în diverse întreprinderi comerciale şi industriale. Colbert a fost acela care a sugerat ideea întemeerii unei Academii de ştiinţe, nu atât cu scopul de a se ocupa de ştiinţele pure, cât de a contribui la dezvoltarea lucrărilor publice, a industriei şi chiar a micilor meserii.

Faimosul fizician Reaumur a început o propagandă în sensul propunerii făcută de Colbert, tipărind o mare publicaţie tehnologică, în care a tratat despre arta cuţităriei, arta cofetarului, arta giuvaergiului, arta tâmplarului, arta tăbăcarului, etc., cu sfaturi practice şi indicaţiuni tehnice.

Tot atunci s'a precizat programul de activitate al nouei Academii de ştiinţă:

„Se poate da Academiei un fel de inspecţie asupra tuturor artelor mecanice, care, fără să fie în sarcina sa, ar contribui mult la progresul lor; un expedient aşa de simplu ar face din meseriaşii noştri incomparabil mai abili; le-ar da emulaţia pentru perfecţia artelor lor şi ar spori, în consecinţă, debitul muncii lor, căci s'ar furniza lucrări de fiecare specie ca şi în ţările unde lucrătorii sunt în situaţie să lucreze mai bine. Expedientul ar fi ca Academia să propună în fiecare an premii pentru acei lucrători din fiecare profesiune, care ar fi inventat, sau au îndeplinit mai bine o lucrare oarecare; iar aceste premii să fie împărţite chiar artelor ce par mai grosolane".

Iată cum, în Franţa, Academia de ştiinţă a fost înfiinţată mai mult cu scopul de a ajuta dezvoltarea meseriilor şi formaţiunea lucrătorilor specialişti în industrie şi diferite ramuri profesionale, atunci când elementul naţional dela oraşe era atras mai mult de funcţiuni salariate de stat, de titluri de rentă, sau de speculaţiuni de bursă, pe când comerţul şi industria erau acaparate de străini.

Aceeaş problemă se pune azi la noi şi ei trebue să i se dea soluţia practică impusă de interesele noastre naţionale şi economice.

Reclamaţiile evreeşti dela Geneva

Telegramele agenţiei noastre oficioase anunţă că legaţiunea României la Geneva, primind dela secretariatul Societăţii Naţiunilor comunicarea petiţiilor evreeşti, a fost oficial înştiinţată prin aceasta că lupta pentru obţinerea procedurii de urgenţă s'a terminat în favoarea delegaţiei române, care urmează să-şi prezinte observaţiunile potrivit procedurii normale, în termenul obişnuit de două luni, adică la sfârşitul lui Martie.

Conversaţiile din culise între delegaţii interesaţi au putut fi privitoare la fondul problemei puse de petiţiunile evreeşti. Singura chestiune însă pe care avea s'o hotărască secretariatul Ligii, era chestiunea de procedură, dacă Consiliul avea să examineze de urgenţă sau numai după normele obişnuite cererile îndreptate contra României.

Potrivit regulelor în vigoare, privind plângerile minorităţilor, secretariatul Ligii examinează în prealabil dacă ele sunt admisibile, din punct de vedere al formei sau al fondului. Dacă socoteşte că pot fi supuse examinării Consiliului, petiţia minoritară este trimisă guvernului interesat, care îşi prezintă observaţiile într'un termen de două luni. Petiţia şi observaţiunile guvernului susmenţionate sunt comunicate, cu titlu informativ, membrilor Consiliului şi în principiu nu sunt date publicităţii. Preşedintele Consiliului face apel la doi dintre membrii acestuia, împreună cu cari examinează plângerea minoritarilor şi observaţiunile guvernului pus în cauză. Acest comitet de trei nu intră în nici un fel de discuţie cu reclamanţii, cari nu sunt consideraţi ca părţi în proces cu guvernul interesat. Numai după examinarea chestiunii, Comitetul minorităţilor decide dacă este sau nu cazul ca să fie referită Consiliului.

Graţie acestei proceduri, o bună parte din plângerile minoritarilor, cari au un caracter de rea credinţă, ori un scop de propagandă, care sunt vizibil neîntemeiate în fond sau greşit formulate, nu mai ajung în faţa Consiliului. In cazul reclamaţiilor evreeşti adresate Ligii, în sesiunea actuală, contra guvernului român, petiţionarii au stăruit prin toate mijloacele să se sustragă procedurii normale şi să obţină urgenţa. Delegaţia română a isbutit să obţină respectarea procedurii normale. Deşi acest rezultat priveşte numai o chestie de formă, el trebue privit cu satisfacţie. Intr'adevăr, plângerile minoritare sunt mai mult controverse politice decât litigii juridice. Adoptarea urgenţei ar fi lăsat impresia că la Geneva recentele măsuri relative la populaţia evreească sunt considerate încă dela început ca o atingere adusă tratatului minorităţilor. Respingerea urgenţei lasă, din potrivă, impresia că Societatea Naţiunilor, supunând plângerile minorităţilor evreeşti, procedurii obişnuite, consideră măsurile luate de guvernul român, până la proba contrarie, ca fiind de ordin intern şi se abţine de a le considera contrarii obligaţiunilor internaţionale ale României, înainte de a fi ascultat observaţiunile guvernului român, în termenul şi după procedura obişnuită.

Chestiunile de fond rămân deci să fie examinate mai târziu. Printre acestea, chestiunea de căpetenie va fi desigur, compatibilitatea dintre recentul decret-lege de revizuire a cetăţeniilor şi tratatul minorităţilor, semnat la 9 Decembrie 1919, de Statele-Unite, Imperiul britanic, Franţa, Italia, Japonia şi România şi intrat în vigoare la 4 Septembrie 1920.

Revizuirea chiar în massă a cetăţeniilor obţinute prin fraudă n'are în ea însăşi nimic contrar obligaţiilor minoritare ale Statelor, care au semnat tratatele din 1919. Orice guvern este liber din punct de vedere juridic şi — adăugăm, dator din punct de vedere naţional,— să facă poliţia elementelor indezirabile, cari şi-au dobândit prin fraudă naţionalitatea. Frauda nu poate crea nici un drept şi nici nu se poate prescrie prin nici o trecere de timp. Principiul revizuirii nu poate fi în sine o infracţiune la obligaţiile noastre internaţionale privitoare la minorităţi. Un conflict între legiuirile noastre interne şi obligaţiile noastre externe s'ar putea produce cu ocazia aplicării dispoziţiilor relative la minorităţile de rasă semită sau de confesiune mozaică. De aceea, respingerea cererii de urgenţă a petiţionarilor dela Geneva nu este satisfăcătoare numai din punct de vedere politic, ci corespunde şi unei exacte interpretări juridice.

Experienţa dela Geneva nu trebue însă uitată. Ea ne arată limitele în care, în cadrul obligaţiilor noastre internaţionale şi în sistemul politicii noastre externe de azi, putem realiza politica naţională, pe care suntem datori s'o facem.

Aniversarea centenarului
Seminarului Central din Bucureşti

Au asistat M. S. Regele, Marele Voevod Mihai şi I. P. S. Patriarh Miron.—Serviciul divin.—Cuvântările.—Masa

M. S. Regele şi Marele Voevod Mihai în timpul slujbei religioase

Nu degeaba s'a spus şi se spune, că seminariile teologice au fost în viaţa poporului român, acele şcoale de elită cari au pregătit o bună parte din primii noştri cărturari şi cari au contribuit la formarea unei însemnate păturî a intelectualităţii noastre

Era şi firesc, ca cea mai de seamă şcoală a unui popor creştin, cu tradiţii legate de biserică, şi cu suflet pios şi bun, să fie şcoala bisericească, acea şcoală a sentimentului religios şi a virtuţii morale. Poporului român i-a trebuit înainte de toate, mângâere în vremuri de restrişte, încurajare în lupta cu cei răi — şi mai presus de toate — acel îndemn la fapta bună, ca o urmare a creştinismului nostru direct apostolic. De aceea, cele dintâi buchisiri au început în tinda bisericii şi cel dintâi cântec al nostru, a fost cântecul de mulţumire şi de slavă lui Dumnezeu.

Sufletul s'a destins, apoi, încetul cu încetul şi după trecere de veacuri, după ce cu greu s'a mai putut păstra în noi mândria romanică, ne-am văzut în faţa unei firi înţelepţite de suferinţă, oţelită în primejdii, dar păstrătoare de virtute şi încrezătoare în puterea lui Dumnezeu.

Aşa se face că cele dintâi şcoale accesibile sufletului nostru, au fost şcoalele în cari se învăţa despre Dumnezeu.

Seminariile teologice n'au fost niciodată pregătitoare ale unor profesionişti ai cultului, ci ale unor părinţi şi învăţători.

Cel dintâi îndrumător, cel dintâi sfătuitor, ca şi cel dintâi judecător, a fost, în primele organizaţii de viaţă românească, preotul. Bun pentru toate, la încput, legiuirile bisericeşti au păstrat pe preot, şi mai departe în miezul preocupărilor sociale.

Sărbătorirea de eri a celor 100 de ani de viaţă a seminarului Central, a arătat trecutul de glorie al unei instituţii teologice româneşti, dar mai cu seamă, a arătat ce poate fi în viitor o astfel de instituţie.

Nu se putea, în această privinţă, o vedere mai clară a rostului şcoalelor clericale, ca vederea atât de înţeleaptă a Suveranului.

„Preoţia nu este numai un produs al învăţăturî, ci este mai presus de toate, un produs al credinţei şi al chemării sufleteşti..

In această şcoală se vor pregăti acele suflete şi se vor putea desvolta menirile şi chemările".

„Menirile şi chemările" ce se vor desvolta vor servi bisericii, dar vor servi mai mult decât oricui, ţării.

Ele vor statornici bunătatea de suflet, înţelepciunea şi — ca un corolar a toate — vor trasa caracterele românilor de mâine, de cari simţim, azi, atâta lipsă şi atâta nevoe. Şi nimic nu poate pregăti caractere mai alese, ca şcoala în care Dumnezeu se pune înainte de toate.

Ce dovadă mai puternică decât acele câteva nume, cari au ilustrat viaţa noastră socială, graţie pregătirii lor teologice! Căci e un făcut: teologul rămâne apărător al adevărului, în orice parte l-ar svârli viaţa. Iar între laici, exemplul lui e şi mai puternic pilduitor.

Serbarea dela Central nu trebue să fie, deci, numai un popas. Ea trebue să fie un învăţământ — şi mai mult — un început spre... MAI BINE!

NICOLAE GRECU

Serbarea

Duminică s'a sărbătorit, la seminarul Central, împlinirea a 100 de ani dela înfiinţarea acestei instituţii de cultură teologică.

In capela seminarului, un sobor de preoţi şi diaconi, format din preoţii Gibescu, Nae Rădulescu-Dichiu, Duminică Ionescu, Antipa Florescu, arhidiaconii Ilie Ionescu şi Marius Constantinescu, în frunte cu P. S. Nifon Criveanu, episcopul Huşilor, foşti elevi ai Seminarului, a oficiat serviciul religios.

După sf. liturghie, a predicat preotul Victor Popescu, despre Sf. Vasile, Grigorie şi Ioan.

Răspunsurile au fost date de corul seminarului, sub conducerea d-lor prof. G. Breazu şi Maxim Vasiliu.

ASISTENŢA

Au participat la această solemnitate: P.P. S.S. Vartolomeiu al Râmnicului noului Severin, Grigorie Leu, episcopul Argeşului; d-nii prof. I. Petrovici, ministrul educaţiei naţionale, Armand Călinescu, ministrul internelor dr. C. Angelescu, fost ministru, prof. Şt. Şoimescu, ad-torul general al Casei Şcoalelor, Stancu Brădişteanu, secretarul general al cultelor şi artelor, Kiriţescu, Bratu, Purcaru, directori generali în ministerul Educaţiei naţionale, C. C. Brăescu, primarul general al Capitalei, G. Banu, primarul sect. IV (Verde), Al. G. Donescu, fostul primar general al Capitalei, profesori S. Mehedinţi, preot prof. N. Popescu, Nichifor Crainic, H. Rovenţa, Teodor Popescu, Şerban Ionescu, Nichifor, Petre Vintilescu, Muşceleanu, N. Ionescu-Sişeşti, facultatea de medicină, V. Radu, T. Păcescu, arhim. Filaret Jocu, preoţii aferenţi Velehorschi. Cazacu, Aurel Crăciunescu, reprezentând pe I.P.S. Nicolae, mitropolitul Ardealului, Ilie Lungulescu, procuror general al Curţii de Apel Timişoara, Popescu-Spineni, Ilie Popescu,, procuror de Curte, arhim. Iuliu Scriban, d-nii Mociorniţă, av. Popescu-Tudor, Dianu, Victor Papacostea, Cezar Papacostea, Vasile Ionescu, Popescu-Pasăre, maestrul I. Chirescu, Al. Andronic, dr. Corneliu Constantinescu, Nicolae Ştefănescu, Sava Saru, G. Dima. P. Georgescu, N. Stan, preoţii Negoiţă, D. Georgescu-Duşunea, prot. Mihail Ionescu-Găeşti, G. Vintilescu, directorul sf. Sinod, Liliacoveanu, Costea, Nicon Popescu, C. Ionescu-Răteşti, dr. Petrescu, Ştefan Popescu, revizor şcolar, C. Cernăianu, Nic. Cernăianu, Tică Niculescu, preot Marin Preoţescu, Gavril Dumitrescu, Ponova, Ponovescu, Mihăilescu, Moschente Ştefănescu, G. Popescu-Broşteni, căp. Păunescu, M. Brătulescu, N. Cartojan, C. Niculescu-Slave, Radu Dobrescu, G. Gorciu, preot Al. Constantinescu, prof. Nic. Lungu, av. Al. I. Găzdaru-Buzău, Nic. Ionescu, P. Caraman, C. Bondescu, P. Teodorescu, Todea, I. Rosetti, C. Ionescu-Singer, dr. Dan Petrescu, V. Teodorescu, Em. Cociu, D. Ionescu, G. Preoţescu, T. Caracostea, Florin Gălăău, d-na Strugurescu, I. Popescu, pr. G. Păunescu, P. Grigoriu, Chiril Popescu, Al. Nicoreanu, R. Perianu, N. Dumitrescu, pr. C. Stănică, A. Anghelescu, Al. Georgescu-Brăila, Al. Botezatu, G. Sacerdoţeanu, Răuţescu, şi alţi foşti elevi ai sem. Central.

Din partea celorlalte seminarii din ţară, au venit: pr. Mihail Chiriţă, directorul seminarului dela Curtea de Argeş, arhidiacon I. Mardale, directorul seminarului dela Vâlcea, arhim. Chezarie Păunescu, directorul seminarului dela Cernica şi Bogos, directorul seminarului dela Ismail.

CU „MIHAI VITEAZUL"

Au făcut o frumoasă impresie doi foşti elevi ai seminarului, colonelul Chirescu şi profesorul Preoţescu, cari au venit în uniforma ordinului Mihai Viteazul.

SOSEŞTE I. P. S. PATRIARH

La ora 11 fără un sfert, soseşte I. P. S. patriarh Miron, însoţit de pr. G. Georgescu-Silvestru, Stoica Ionescu şi Tr. Vintilescu, protoerei ai Capitalei, Dudu, secretar particular al I. P. S. Sale, arhim. Enăcescu şi referent M. Bulacu.

Corul intonează „Pre Stăpânul".

După slujba sf. liturghii, se oficiază parastas pentru profesorii şi elevii morţi.

SOSIREA M. S. REGELUI

La ora 11 sosesc M. S. Regele şi Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia însoţiţi de d. Flondor, mareşalul palatului şi de doi ofiţeri din escorta regală.

Corul seminarului intonează „Trăiască Regele".

*

Se oficiază apoi un Te-Deum, în prezenţa M. S. Regelui, a miniştrilor şi a asistenţei.

Răspunsurile sunt date de corul seminarului, împărţit în cele câteva balcoane ale capelei, care face o deosebită impresie, prin disciplina, prin intonarea însufleţită şi prin unitatea de glasuri, pe cari le impune bagheta d-lui prof. G. Breazu. Compoziţiile maestrului I. Chirescu, în ce priveste partea imnică a Te-Deumului si „Mulţi ani trăiască", au fost executate cu acel sărbătoresc obişnuit, pe care îl pun totdeauna seminariştii, la marile lor serbări.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron

SIRE,
IUBIŢI ASCULTĂTORI,

Precum în toate provinciile României, aşa şi în Muntenia, şcoalele bisericeşti şi teologice au fost cele dintâi aşezăminte de cultură nu numai profesională, ci mai presus de toate şi românească, deci cele mai vechi: în Moldova seminarul Veniamin Costache, 1804; în Ardeal, la Arad, 1812 Şcoala normală; în Ardeal, la Blaj, cele mai vechi şcoli, 1754 etc.

Intre aceste şcoale, seminarul teologic Central a fost deschis la 1836, în tinda istoricii biserici a mânăstirii nemuritorului meu înaintaş, mitropolitul Antim şi a funcţionat vreo 6 ani în curtea acelei mânăstiri devenite biserică de mir, dar pe care eu tocmai la împlinirea centenarului acestei şcoale, iarăşi am reînviat-o ca mânăstire cu 17 călugări, toţi absolvenţi ai liceului călugăresc dela mânăstirea Cernica şi în frunte cu un învăţat călugăr, cu studii superioare teologice din ţară, din Franţa şi din Anglia, ca stareţ.

Istoricul acestei şcoale, apărut din acest rar prilegiu, ne arată cum el a dat ţării nu numai câteva mii de preoţi, între cari şi mai mulţi ierarhi, ci şi foarte mulţi va-

(Continuare in pag. 3-a

Alunecări de terenuri
într'o regiune carbonieră din Franţa

50 de case distruse

Paris, 30 (Rador). —O uriaşă lunecare de terenuri s'a înregistrat în cursul nopţii trecute, în bazinul carbonifer Charleroi.

Lunecarea de trenuri a început în apropiere de localitatea Terril-Charbon şi a devenit tot mai puternică spre dimineaţă.

Casele din sat au început să se surpe una după alta. La ora 4 dimineaţa se dărâmaseră 25 de case. Alte 25, grav avariate, erau gata să cadă în ruină. Ele au fost evacuate.

Linia de cale ferată, care leagă bazinul carbonifer de Bruxelles a fost distrusă pe o lungime de aproximativ un kilometru.

Pilonii cablurilor electrice de înaltă tensiune au fost strâmbaţi din cauza deplasării bazelor de susţinere.

Şoselele din împrejurimile satului Terril-Charbon s'au prăbuşit în mai multe locuri, în mijlocul lor deschizându-se adevărate prăpăstii.

Se pare că fenomenul se datoreşte ploilor îmbelşugate din ultima vreme, care au făcut terenurile lunecoase. Pagubele sunt de câteva milioane de franci. Victime omeneşti n'au fost.

Mari revărsări de ape la Galaţi

Apele Dunării au rupt digul
Populaţia din valea Galaţilor fuge înspăimântată

Galaţi, 30 Ianuarie

Astă noapte, populaţia din valea Galaţilor a trăit clipe de groază, din cauză că apele Dunării venind foarte mari, au rupt digul dinspre str. Nordului, inundând toate casele din partea stângă a străzii.

Locuitorii au evacuat în grabă locuinţele, refugiindu-se pe şoseaua naţională Reni — Galaţi.

In valea Galaţilor e o adevărată tragedie, femei şi copii ţipând, în vreme ce bărbaţii caută să salveze avutul.

Pe şosea sunt aruncate lucruri din casele a peste 80 de locuitori, cari au fost inundate. Aci apa are o înălţime de peste doi metri.

Toată nenorocirea constă în faptul că dezastrul s'a produs în puterea nopţii şi lucrările de salvare din această cauză merg foarte greu.

MASURI DE SALVARE

D. Haralamb Şerbănescu, prefectul judeţului Covurlui, înştiinţat de această nenorocire, a intervenit telefonic la organele locale c. f. r., cari, imediat, au pus la dispoziţie zece vagoane de marfă, spre a servi ca adăpost familiilor sinistraţilor, cât şi pentru depozitarea lucrurilor casnice.

Pe de altă parte, d. prefect Şerbănescu a intervenit la comandamentul diviziei de Dunăre, care a trimis o echipă de marinari, sub comanda mai multor ofiţeri, cu dinamită, spre a arunca în aer blocurile de ghiaţă ce au format un zăpor, mai jos de Galaţi, la punctul Cotul Pisicii. Din cauza acestui zăpor, apele Dunării, nemaiputând să se scurgă, a crescut enorm în ultimele 24 ore.

D. prefect a mai intervenit telegrafic la Comisiunea europeană a Dunării, cerând ca vasele acestei comisii să pornească spre Reni, spre a debloca Dunărea de sloiuri.

Altă intervenţie a fost făcută la prefectura jud. Tulcea, ca spărgătoarele „Bayar" şi „Mântuirea" să continue operaţiile de deblocare a Dunării de gheţuri.

Preşedintele comisiei interimare a municipiului, a dispus ca, în timpul nopţii, toate căruţele şi autobuzele serviciului salubrităţii să plece în valea Galaţilor, ajutând la încărcarea lucrurilor.

Deasemenea, chestura municipiului a trimis un detaşament de 40 gardieni publici, sub comanda unui ofiţer de poliţie, luând măsuri de pază a avutului sinistraţilor, cari se află pe şosea.

TEMERI DE UN ADEVARAT DEZASTRU

Situaţia în cartierul Bădălan este destul de jalnică, fiind temeri că în cursul nopţii, cât şi în cursul zilei de mâine, Luni, apele crescând mai mult, vor inunda şi alte străzi, aşa cum s'a petrecut în anul 1897, când întreaga vale a Galaţilor a fost sub apă.

In partea dinspre Nord a oraşului, la vadul Sacalelor şi la vadul Roşcul, apele Dunării au crescut atât de mult, încât revărsându-se au ajuns aproape de linia ferată depe cheiul Dunării.

SCOATEREA MARFURILOR DIN MAGAZIILE PORTULUI

Proprietarii depozitelor de manufacturi şi coloniale din portul Galaţi, lucrează toată noaptea la ridicarea mărfurilor.

Deasemenea, agenţiile de navigaţie străine, cari au mărfuri depozitate în magaziile din incinta docurilor, de teama unor inundaţii, au transportat mărfurile la magaziile antrepozite ale docurilor.

La serviciul hidraulic, a fost astă noapte, o consfătuire a tuturor autorităţilor locale, întocmindu-se noui planuri de apărare a Galaţilor de Nord.

INUNDAŢII PE MALUL DOBROGEAN

Ştirile sosite, astă seară, depe malul dobrogean, anunţă că apele Dunării, revărsându-se au inundat toate casele din com. I. C. Brătianu precum şi din com. Pisica.

Locuitorii au salvat ce au putut, refugiindu-se pe şoseaua naţională ce duce spre Tulcea.

Autorităţile locale au intervenit la regimentul de pionieri ca, de îndată, să trimită un detaşament şi pe valea Siretului, unde apele s'au revărsat, ameninţând să inunde gara Barboşi.

O stradă din Salamanca după bombardarea oraşului de avioanele guvernamentale.